

1894-10-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Edvard Brandes

Erik Henrichsen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hvis Hannover gerne vil blive ved Politiken skal han ikke gå mere ind på sin uoverensstemmelse med Edvard Brandes. Hvis han derimod er utilfreds med den journalistiske linje på bladet bør han tage konsekvensen og sige op. Hvis han beslutter sig for dette vil Rohde ikke forsøge at påvirke ham til at blive ved bladet. Han synes dog det vil være et stort tab for hans venner og meningsfæller. Derudover vil det være et magttab for Hannover selv, der i kraft af sin position ved Politiken nyder en næsten uindskrænket magt. Rohde vil dog ikke opfordre Hannover til at blive på bladet hvis han ønsker at gå - han mener, at det måske kan være en fordel for Hannover at tage en pause fra de rutineprægede opgaver på avisen, som Hannover også har beklaget sig over. Rohde har forstået på Erik Henrichsen, at denne opfatter Hannovers afgang som uundgåelig. Under alle omstændigheder mener Rohde altid, at der vil være brug for Hannovers deltagelse i debatten, og hvis han tager en pause fra den, håber Rohde at han fortsat vil kæmpe for sine synspunkter.

TRANSSKRIFTION

D. 27-X [?]-94.

Kjære Ven!

Altsaa, jeg mener:

Hverken Deres Ære eller Deres Prestige har lidt noget ved den omtalte Linie af Dr. E.B., og hvis De derfor stadigt har Lyst til at beskæftige Dem ved "Politiken", bør De intet gjøre ved denne Sag.

Er De derimod kjed af Journalistiken specielt ved "Politiken", bør De trække Dem tilbage med en høflig, kort, men kategorisk Erklæring, ikke som foreslaaet med en Forespørgsel; thi det vil være den letteste Sag for Dr. E.B. at give et Svar, som De er nødt til at tage imod, hvis han ikke i Øjeblikket ønsker at give Slip paa Dem.

Hvis De har Lyst til at vælge dette sidste Alternativ, har jeg bestemt mig til ikke at ville udøve noget Tryk paa Dem for at faa Dem til at blive.

Naturligvis er det et stort Tab for os, De-

[2]

res Venner, Deres Parti som for den Sag vi kjæmper for i det Øjeblik, De gaar; det er jo dernæst et Tab for Dem selv. De besidder i Øjeblikket paa Deres Omraade en betydelig Magtstilling, og Deres Stilling ved "Politiken" er i Øjeblikket — saavidt jeg kjender Presseforhold — i ingen Maade saadan, at De har Grund til beklage Dem. — de indtager jo næsten en Særstilling — saa uindskrænket, som De hersker. —

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa andre Maader gjenvinde, men Magtstillingen er tabt med "Politiken". Hvor uvurderligt er ikke det til enhver given Tid at have et Organ til sin Raadighed, et Organ man fuldstændig kan herske over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod eget Ønske, at fortsætte, er Aarsagen den, at jeg mener, at det vanemæssige ved at være fast Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem i Længden.

De har sikkert med Grund beklaget Dem over, at De for 3die og 4de Gang skulde skrive om de samme 20 Maleres samme Malerier i samme Form — men i Længden kan De ikke blive ved

[3]

dermed; og hvad der i Politiken indløber fra Deres Pen udover Malerianmeldelser er jo dog ikke store Sager — som Regel.

Jeg kunde derfor altsaa tænke mig, at De maaske kunde have godt af en Tid at trække Dem ud af Deres nuværende Virksomhed for at vende tilbage dertil igjen engang[,] ladet med ny Kamplyst og gammel opsparat Harme. —

—

Jeg blev noget betænkelig igaar ved at give Dem dette Svar, da Erik Henriksen udtalte at han ansaa en Bortgang fra "Politiken" nu for at være definitiv. Han mente, at De i Øjeblikket ved Politiken indtog et

Mellemstandpunkt, et mæglende Standpunkt
og at i det Øjeblik, De gik, vilde De og
Politiken fjerne dem mere og mere fra hinanden
for ikke mere at mødes; — han mente,
mente at De ved Politiken havde en Mis-
sion som et Bindemiddel imellem kjæmpende
Retninger meget ud over Deres egentlige Arbejds-
felt. Men i disse Forhold er jeg ikke
inde og kan altsaa ikke udtale mig om
Dem dem. E. H. har vist selv i denne

[4]

Anledning søgt Dem.

Et mener jeg kun, at en Kraft som Deres
er der altid Brug for, naar den igjen melder
sig til Tjeneste; De gaar derfor ikke ud
af Sagaen, fordi De forlader Politiken.
Og at De efter en Tids Otium skulde blive
træt af at gaa paa Krigssti, vil jeg dog
ikke haabe om Dem. — thi i saa
Fald havde jeg ikke skrevet, som jeg har — .

Deres hengivne

Johan Rohde

S. 27 - ~~W~~ - 94.

Kjære Ven?

Altså, jeg mener:

At den Deres Ore eller Deres Prestige har
fået noget ved den uendelige Linie af Dr. E.B.,
og hvis De dog har lyst til at
poljere Dem ved "Politiken", vil De intet
gjerne ved denne Sag.

Er De selvstændigt Ejer af Journalistikken splen-
det ved "Politiken", vil De bære Dem til-
gode med en klog, kold, men kategorisk Er-
klæring, ikke som foreslås med en fore-
spørgsel; thi det vil være den letteste Sag
for Dr. E.B. at gøre et Svær, som De er
nær til at træde imod, hvis man ikke i Sj-
stikken ønsker at gøre Slip paa Dem.

Hvis De har lyst til at vælge Dette sidste
Alternativ, har jeg bestemt mig til ikke at ville
indvise noget Træk paa Dem for et par Dage
til at sige.

Naturhistorisk er det et stort Træk for os, De

no Væner, Dens Parti som for den Sag i
Næmme for i det Øjeblik, De gaar; det er jo
denest et Tab for Dem selv. De besidder i
Øjeblikket paa Dens Omraade en betydelig Mægt-
stilling, og Dens Stilling ved "Politiken" er i Øjeblik-
ket - saavidt jeg kjendes Presseforhold - i ingen
Maade saadan, at De har Grund til at beklage
Dem - De indtager jo naesten en Forstilling - som
jvinderværdigt, som De ønsker. -

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa an-
den Maade gjensinde, men Mægtstillingen er tabt
mod "Politiken". Hvor uivindeligt er ikke det til
enhver given Tid at have et Organ til sin Ræd-
sel, et Organ man fuldstændig kan herke over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod
egne Ønske, at fortsætte, og udsæge Dem,
at jeg mener, at intet herre de aandelige Kræfter
saa meget i Spænding som forandring, og jeg
hrygter for, at det vanemæssige vil at være fast
Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem
i København.

De har sikkert med Grund beklaget Dem over,
at de for 3de og 4de Gang skulde sende om de
sammen 20 Maleris samme Malerier i samme
Form - men i København kan det ikke blive ved

demmed; og hvad der i Politiken indføres fra
den Den istore Malerianmeldelse og jeg og
ikke store Sager - som Regel.

My kunden af de for altsaa tanku mig, at
de maade end kan godt af en Tid er
Arbejde Dem ind af Den nuværende Vibe om
hed for at være tilkomme ^{deres egen engang ladet}
med my Kamplyst og gammel opspar Har-
me. —

Jeg blev meget betænkelig igennem ved at give
Dem dette Brev, da Erik Henningsen indstillede
at han ønskede en Postgang for "Politiken"
min for at være definitiv. Han mente,
at der i Gjældet med Politiken indbyrdes er
medlemskantspunkt, et nærløst Standpunkt.
og at i det Gjældte, de gik, vilde De og
Politiken fjern ~~den~~ men og men for hin anden
for ikke men at mødes; - han mente, ~~at~~
~~menter~~ at De med Politiken havde en Mis-
sion som et Prædication imellem gjensidige
Behovene meget ud over den egentlige Arbejds-
felt. Men i disse Forhold er by ikke
indt og kan altsaa ikke indtale mig om
Dera den. E. H. har vist selv i den

Auveling sigt Dem.

Et mæner jeg kun, at en Kong som Dem
er der altid Bøig for, naar den ejjer melder
sig til Tjeneste; De gaar derfor ikke ud
af Sagen, fordi De forlader Politiken.
Og at De efter en Tids Othum skulde blive
Ard af et gæst paa Krigste, vil jeg dog
ikke tænke om Dem. — Thi i saa
Fald kendt jeg ikke Brevet, som jeg var.

Der hengim

Waldemar